

at Alderdomsunderstøttelsesloven er en Samfundsgave. Jeg skal imidlertid ikke opholde mig derved, men udtale Haab om, at det maa lykkes den højtærede Indenrigsminister at gennemføre Loven i det høje Landsting med de nu foreslaaede Ændringer. Det er mit Haab, at de ærede Forslagsstillere have set rigtigt, naar de ere gaaede dertil, hvortil de ere gaaede, og ikke længere, og det er mit Haab, at den højtærede Indenrigsminister vil se sig i Stand til at gennemføre Loven med disse Ændringer.

Ordføreren for Ændringsforslagsstillerne (Philipsen): Jeg takker ærede Medlemmer, der paa forskellige Grupper Vegne have udtalt sig til Gunst for de Ændringsforslag, som Forslagsstillerne have fremsat. Over for dem, altsaa særlig de ærede Medlemmer for Odense Amts 4de Valgkreds (Berntsen) og Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Hørdum) kan jeg fatte mig meget kort. Over for det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds maa jeg indskrænke mig til den Bemærkning, at jeg udtrykkelig sagde, at jeg vilde afholde mig fra enhver almindelig Betragtning om Alderdomsunderstøttelse. Han tør ikke tage mig som Vidne for, at der er en saa udelte Begejstring over den nu bestaaende Lov, men jeg skal afholde mig fra Betragtninger derom. Over for det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds er der kun en eneste Bemærkning af ham, som jeg anser det for nødvendigt at optage. Han beklagede, at Forslagsstillerne ikke havde medtaget blandt deres Ændringsforslag et Forslag om at lade den ny Værdighedsbestemmelse, som Landstinget har indført, udgaa. Det ærede Medlem svarede imidlertid sig selv paa det Spørgsmaal, han derved opkastede. Han sagde til os: Det have I vel gjort, fordi I tro derved at faa det gennemført, som I sætte mere Pris paa. Ja, det sagde jeg allerede i mine første Bemærkninger, at just det var vor Tanke, og det er ikke ganske tilfældigt, at vi have ræsonneret saaledes, thi i forskellige af de Udtalelser fra kommunale Raad, som forelaa i forrige Rigsdagssamling, blev det sagt, at man maaske kunde gaa med til en Nedsættelse af de 10 Aar til 5, naar der indførtes noget andet og bedre, nemlig en Værdighedsbestemmelse af den Art, der her er foreslaaet. En saadan er ogsaa bragt i Forslag af Kjøbenhavns Magistrat, og hvad der saaledes er sagt, har vundet Tilslutning og Sympati væsentlig paa konservativ Side.

Maaske vi tage fejl, men det er ikke ganske hen i det blaa, naar vi have ladet denne Værdighedsbetingelse blive staaende. Vi have ment derved at danne en gylden Bro for Landstinget til at frafalde sin Modstand mod at gaa ned fra 10 til 5 Aar. Saa meget til de to ærede Medlemmer. Til det ærede Medlem for Tisted Amts 3die Valgkreds (N. Andersen), der var en Modstander af de fremsatte Forslag, vil jeg tillade mig at bemærke følgende: Han er jo en Tilhænger af det tredje af vore Forslag, nemlig det, der slaar fast, at St tens Bidrag under alle Omstændigheder er Halvdelen. Jeg vil gerne føje til, hvad jeg før sagde, dette, at denne Bestemmelse er noget mere end af rent formel Natur. Den har den reelle Betydning, at under den nugældende Ordning er Statskassen betænkelig ved at yde Forskud paa Alderdomsunderstøttelsen, saa længe den ikke ved, hvorvidt det Beløb, der nu stilles til Raadighed, de 2½ Million, vil strække til til at dække Halvdelen. Saa snart man har faaet Lovhjemmel for, at Statskassen under alle Omstændigheder kan yde Halvdelen, vil denne Betænkelighed fra Indenrigsministeriets Side falde bort. Jeg tror, at det ærede Medlem, der er saa godt kendt med kommunale Forhold, vil give mig Ret i, at for saa vidt er Bestemmelsen ingenlunde overflødig, men tværtimod meget nyttig. Det ærede Medlem var misfornøjet med, at man har stillet Forslag om at nedsætte de 10 Aar til 5. Det maa være mig tilladt at sige, at hvad han anførte derimod, forekommer mig ikke synderlig vægtigt. Det er jo dog saa, at hvis der overhovedet er Tale om en Tidsfrist, er det vilkaarligt, om man siger 5 eller 10 Aar. Og de 5 Aar er den bekendte Frist, som vi have paa hele vor Forsørgelseslovgivnings Omraade. Hvorfor da tage 10 Aar her? Det ærede Medlem maatte saa være i Stand til at godtgøre, at just de 5 Aar fra 50—55 vare af en ganske særlig Betydning, havde en ganske særlig mystisk Vægt. Der er gjort Forsøg paa at paavise noget saadant, men det bliver mystisk Abracadabra, som alle Talkombinationer i Reglen reducere sig til. Det ærede Medlem talte om den særdeles humane Fattiglovgivning, vi have, da vedkommende jo ikke kommer paa Gaden, fordi han ikke faar Alderdomsunderstøttelse. Det er rigtigt, men det ærede Medlem maa dog saa paa den anden Side indrømme, at han slet ikke er sikker paa Fattighjælp fra de 50 til 55 Aar, naar han ganske vilkaarlig og uden virkelig